

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת-מִסְעֵי כ"ב תמוז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשׁוּי

הַיּוֹם לּוֹמְדִים מֵה קָרָה אַחֲרֵי מִלְחַמַת מְדִינָה.

מֹשֶׁה בּוֹעֵס עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: הַחִילִים לֹא לָקַחוּ מֵאוֹמָה מֵהַשְּׁלָל שֶׁל מְדִינָה, אֲבָל אֲנָשִׁים אַחֲרֵים בְּן נֶסֶךְ, בְּאִשֶׁר הִבִּיאוּ אֶת הַשְּׁלָל אֶל מַחֲנֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹן מֹשֶׁה אֶלְעָזָר וְהַנְּשִׂאִים יֵצְאוּ לַפְּגֶשׁ אוֹתָם.

מֹשֶׁה כְּעַס מְאֹד עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹתִירוּ אֶת הַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים בַּחַיִּים. הַנְּשִׂים הָיוּ אֵלוּ שֶׁגָּרְמוּ לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲטָא! מֹשֶׁה אָמַר לַחִילִים לְהַרוֹג אֶת כָּל הַבָּנִים הַקְּטָנִים וְאֶת כָּל הַנְּשִׂים הַמְּבַגְרוֹת דִּין לְהַתְּחַתֵּן. **טָהָרָה וְהַלְכוֹת בְּשָׂרוֹת:** מֹשֶׁה אָמַר לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלְּחַמוּ בַקָּרֵב וְהָיוּ טְמֵאִים, לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּפְּרָה אֲדָמָה בְּדִי לְטָהָר עֲצָמָם שׁוֹב.

מֹשֶׁה כָּל כֶּן כְּעַס עַל מַה שֶׁרָאָה, וְלָכֵן הִגִּיעַ לְכָלֵל טְעוֹת. הוּא חָשַׁב שֶׁהָיוּ וּפְרָה אֲדוּמָה יְכוּלָה לְטָהָר מְטָמְאֵת מֵת, הִיא יְכוּלָה גַם לְהַכְשִׁיר אוֹתָם.

לְכֹן אֶלְעָזָר, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל חָזַר עַל הַהֲלָכָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - שֶׁהַפְּרָה הָאֲדָמָה יְכוּלָה לְטָהָר אֶת הָאָדָם יַחַד עִם כָּל דָּבָר אַחֲרֵ שְׁנֵי בּוֹ אוֹ שֶׁהָיָה בְּאוֹתוֹ בֵּית עִם מֵת. אֲבָל זֶה לֹא מְסַפֵּיק אִם זֶהוּ דָּבָר הַמְּשַׁמֵּשׁ לְמִזְוֹן. אֶלְעָזָר לָמַד אוֹתָם אוֹדוֹת הַכְּשֶׁרֶת סִרִּים עַל יְדֵי לִיבּוֹנָם בְּאִשׁ, וְעַל טְבִילַת כָּלִים שֶׁגוּי הַשְּׁתַמֵּשׁ בָּהֶם. הוּא גַם הִזְכִּיר לָהֶם אוֹדוֹת הַלִּיכָה לְמִקְוֵה לַפְּנֵי שְׁנַכְנָסִים שׁוֹב לְמִשְׁכָּן.

חִלּוּקַת הַשְּׁלָל: ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁכָּל דָּבָר שֶׁהַחִילִים הִחֲזִירוּ מֵהַמִּלְחָמָה בְּמִדְיָן צָרִיךְ לְהַתְּחַלֵּק. קוֹדֵם עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן שֶׁל הַכֹּל וְלַחֲצוֹת לַחֲצֵי. כָּל הַחִיּוֹת וְהַשְּׁבוּיִים צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְחֻלָּקִים, מַחֲצִית בֵּין הַחִילִים שֶׁיֵּצְאוּ לְהַלְחֵם וּמַחֲצִית בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאַרוּ בַּמַּחֲנֵה. כָּל הַמְּטַלְטְלִים (דְּבָרִים שֶׁאֵפְשָׁר לְשַׂאת) כְּגוֹן הַכֶּסֶף וְהַכֶּלִים מְגִיעִים לַחִילִים.

מַס עַל חֻלְקָם שֶׁל הַחִילִים: הַחִילִים צָרִיכִים לְתֵת מַס לַה' מֵהַבְּהֵמוֹת וְהָאֲנָשִׁים, אֶחָד חֻלְקֵי (מִתּוֹךְ) חֲמֵשׁ מֵאוֹת.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲחֵרִים הָיוּ צָרִיכִים גַם לְתֵת מַס מִמֵּה שֶׁקָּבְלוּ, גַם הֵם אֶחָד חֻלְקֵי חֲמֵשִׁים (אוֹתָהּ כְּמוֹת) לְלוּיִים.

מֹשֶׁה נָתַן אֶת הַמַּס מְחֻלְקָם שֶׁל הַחִילִים, אֶחָד מִכָּל 500 בְּהֵמוֹת וּשְׁבוּיִים לְאֶלְעָזָר כְּפִי שֶׁה' הוֹרָה לוֹ. (הַמַּס הִסְתַּבֵּם בְּסוֹף 675 כְּבָשִׂים, 72 פְּרוֹת, 61 חֲמוּרִים, 321 שְׁבוּיִים)

הַמַּס עַל חֻלְקָם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מַחֲצִית מֵהַבְּהֵמוֹת וְהַשְּׁבוּיִים שֶׁנִּשְׁבּוּ בַּמִּלְחָמָה נֶגְדַּ מְדִינָה הָיוּ לַחִילִים

והמחצית השנייה חלקה בין כל בני ישראל שלא יצאו לקרב. מהחלק שלהם בני ישראל היו צריכים להפריש אחד מתוך חמשים כמס לה'. משה רבנו נתן את המס הזה ללוויים.

מתנה מהחילים: לאחר זאת, שרי הצבא שממנים על החילים באו אל משה, הם רצו לתת לה' מתנה כדי להודות לו על כך שאפילו חיל יהודי אחד לא נהרג ולבקש מחילה למקרה שחשבו להנשא לנשים של מדן. הם נתנו מתנה לה' את כל התכשיטים של הנשים שקבלו ממדן. כמות התכשיטים שנתרמה הייתה שות ערך 16.750 שקלי זהב. משה ואלעזר הביאו זאת לתוך המשכן.

תהלים / יום כ"ב לחדש פרקים ק"ו- ק"ז

פרק ק"ז מתחיל במלים "הודו לה' כי טוב פי לעולם חסדו" – אנו מודים לה' על רוב חסדו שהוא נצחי.

המילה הראשונה הודו- מלשון תודה, יש לה משמעות נוספת- להודות במשהו. במה מודים?

הצמח צדק מסביר שאנו יודעים שה' בורא את העולם מדי רגע מחדש ונמצא בתוכנו מדי שנה. אבל אנו לא רואים זאת. לכן אנו צריכים להודות בעבודה שזו אמת. אבל כאשר משיח יבוא, לא נצטרך להודות בכך אלא בלם יוכלו לראות זאת בעיניהם.

תניא / אגרת התשובה פרק ז' (כ"ב תמוז שנה פשוטה)

כשיהודי עובר עברה, הנשמה שלו נפרדת מה' והיהודים נמצאים חס ושלום בגלות. כאשר אדם חושב על כך, זה יעזר לו לא לרצות לעבור שום עברה שוב.

ישנם שני סוגים של עברות, אותם נוכל להבין באמצעות משל: תארו לעצמכם יום שטוף שמש, השמש זורחת, השמים כחולים. אבל מה אם היה זה יום של סופת רעמים? השמים היו מתכהים, עננים גדולים וכבדים מסתירים את עין השמש, ואין ביכלתנו לראותה זורחת. זו בעצם כמו עברה גדולה. לפעמים, זהו יום שמש ואחרי כמה דקות השמש פתאום מסתתרת מאחורי ענן. עדין יש אור, אבל איננו יכולים לראות השמש בבהירות. זה כמו עברה קטנה. אם יש הרבה עננים קטנים, זה ידמה ליום מענן, והשמים יכולים להתכהות בכל אופן.

אותו דבר בנוגע לעברות! הרבה עברות קטנות יכולות לגרום לאדם להרגיש חס ושלום נפרד מה' בדיוק כמו עברה גדולה.

היום יום / כ"ב תמוז

היום הרבי אומר כיצד דרכי החסידות יוצרים הבדל בבית ובחיים שלנו.

1. כאשר שומעים פתגם חסידי- גורם לנו להרגיש כמו חסיד, הוא מסיר את הלכלוך ממוחנו ועוזר לנו להיות פחות מבלבלים.
  2. כאשר מקימים מנהג חסידי- הוא מאיר את ביתנו (ליכטיג).
- נגון חסידי- מיחד מאד, מחזק את הבטחון שלנו בה' ואנו יודעים שהכל יהיה בסדר. הנגון מביא שמחה ושומר על כל המשפחה מפני החשכה של העולם.

ספר המצות / מצות עשה א', לא תעשה א, עשה ב'

בספר המצוות היום נלמד את שלושת המצוות הראשונות:

1. **מצות עשה א'** - יש להאמין בה' שברא את כל העולם.
2. **מצות לא תעשה א'** - אסור לחשב שיש עוד משהו אחר שיכול להיות ה'...
3. **מצות עשה ב'** - לדעת שה' הוא אחד, כפי שאומרים בקריאת שמע

רמב"ם / הלכות יסודי התורה פרקים א', ב', ג'

כעת נתחיל ללמד את ההלכות הראשונות מספר הרמב"ם.

בפרק א' - הרמב"ם מלמד את הדבר הראשון והחשוב ביותר שיש לדעת לפני שלומדים חלק כלשהו מהתורה, לדעת שיש רק ה' אחד, שהוא ברא הכל ומנהל את הכל, וששום דבר לא יכול להתקיים ללא ה'. איננו יכולים לראותו אולם יודעים שהוא תמיד נמצא שם.

בפרק ב' - לומדים איך לאהב את ה' באמת. לומדים הלכות על אהבת ה' ויראת שמים. עלינו לחשב עד כמה מיחדים כל הדברים שה' ברא בעולם ועד כמה מאשרים אנו שיש לנו את התורה הקדושה. ככל שנרבה לחשב על כן, ונלמד עוד על ה' נוכל לאהב אותו יותר ולהתנהג כפי שיהודי צריך להתנהג.

בפרק ג' - לומדים על החלל - הרמב"ם מסביר על הדרגות השונות בשמים, ירח, כוכבים וכל יתר כוכבי הלכת. הידעתם? כל הכוכבים שרים שירה לה'.

דרכי החסידות / הלכות בית הבחירה - שערי ניקנור

במעלה חמש עשרה המדרגות שהובילו לתוך העזרה, במקום שבו היה המקדש, היו שני שערים גדולים שנקראו "**שערי ניקנור**". השערים האלה לא היו רגילים, הם היו היחידים בכל בית המקדש שלא היו מצפים בזהב ונקראו בשם של אדם.

מדוע? ניקנור היה יהודי שאהב מאד את בית המקדש ורצה להכין משהו מיחד לכבודו. הוא החליט לקחת את כל כספו ולנסע לאלכסנדריה במצרים. שבו היו מסגרי נחשת שיזעו להכין את העבודות היפות ביותר בתבל.

הוא שלם להם הרבה מאד כסף כדי שיכינו שתי דלתות לבית המקדש מהנחושת היפה ביותר שיכול לקנות בכסף. הם עבדו קשה מאד, והכינו שתי דלתות מדהימות ביופיו. ניקנור שלם להם ושכר ספינה כדי להוביל את הדלתות הכבדות לארץ ישראל.

בדרך, הייתה סופה גדולה והמלחים חששו שהספינה עומדת לטבע. "זה בגלל דלתות הנחשת הכבדות" הם קראו.

אפלו שניקנור התחנן שלא לעשות זאת, הם זרקו את אחת הדלתות לים. בתחלה היה נראה שמצב האנייה השתפר, אבל בהמשך האנייה שוב החלה להתנועע והם חששו שהיא עומדת לטבע.

המלחים רצו להשליך גם את הדלת השנייה לתוך המים, אבל בפעם הזו ניקנור אחז בדלת בחזקה וקרא: אם אתם משליכים את הדלת הזו, תצטרכו להשליך אותי יחד אתה".

המלחים כמובן לא רצו לעשות זאת, ותכף שככה הסופה והספינה הגיעה לארץ ישראל.

ניקנור היה מאד עצוב על כך שרק דלת אחת של בית המקדש הצליחה להגיע - אבל אז הוא ראה משהו זוהר בתוך המים - הדלת השנייה!!!

הדלת השנייה לא טבעה, למרות שהיתה מאד כבדה, היא צפה מאחורי הספינה לאורך כל הדרך לארץ ישראל.

החכמים החליטו שלא לצפות את הדלתות האלה בזהב, כדי שכלם יוכלו לראות את הנס שה' עשה. הדלתות האלו היו מאד כבדות, היו צריכים 20 כהנים כדי לפתח אותם. פתחו אותם רק בשבת ובמים טובים או אם המלך היה שם. בימים האחרים היו נכנסים לעזרה דרך דלתות קטנות יותר שהיו מצבות מצדי שער ניקנור.